

DOCUMENT DE POSICIÓ DEL COMB SOBRE LA CIRCULAR DE L'ICS QUE REGULA MODIFICACIONS DE L'ATENCIÓ CONTINUADA DELS MIR DE L'ICS (GUÀRDIES DELS MIR).

En relació a la circular sobre les modificacions de les guàrdies dels MIR (Atenció Continuada dels MIR de l'ICS), la Junta de Govern del COMB a proposta de la Secció MIR del COMB, fa les següents consideracions:

1. El personal MIR, tot i la seva funció eminentment formativa, és una peça clau en la sostenibilitat en l'àmbit assistencial arreu del sistema sanitari. Si parlem de l'àmbit de les urgències, en alguns hospitals representa el 80% dels professionals mèdics en presència física. Una tasca que, tot i la curta trajectòria professional i estar en procés de formació, tant metges com societat hem assumit que és de qualitat.
2. El camí recorregut al llarg dels darrers anys en la dignificació de les condicions de treball no ha estat fàcil. Afortunadament conceptes tan elementals com la lliurança de l'endemà de la guàrdia, una remuneració cada vegada més adequada al nivell acadèmic i la responsabilitat que s'assumeix i finalment la regulació mitjançant Reial Decret de la Relació Laboral i Formativa han fet que ser metge en formació no sigui sinònim de precarietat. La actual situació econòmica és fruit de molt diverses raons, però en la línia del [document de posició del COMB](#) el Sistema Sanitari i els seus professionals són mes aviat factors de contenció de la despesa. Més encara si parlem dels MIR, que durant anys entre sou base i moltes guàrdies no passaven dels 1500€ mensuals.
3. En l'aspecte formatiu, la funció més important del MIR, la majoria si no a tots els documents de les Comisiones Nacionales de Especialidades, es fan recomanacions sobre el número de guàrdies orientatiu que es considera adequat per assolir l'expertesa pròpia d'un especialista que en el futur ha d'exercir en el nostre sistema o en d'altres. La majoria recomanen entre 4 i 7 guàrdies al mes.
4. Els Departaments de RRHH són conscients que, segons els convenis i la realitat de la demografia mèdica de l'Estat, els centres sanitaris no disposen de metges especialistes suficients per cobrir les necessitats assistencials de l'atenció continuada. Per una banda hi ha l'envelliment dels nostres professionals que tenen el dret de no seguir fent guàrdies. Per l'alta banda, existeix la voluntat de compatibilitzar vida professional i vida familiar entre els metges joves. Això comporta que moltes professionals joves amb fills optin per jornades reduïdes i les metgesses gaudeixin del seu dret a les baixes per maternitat.

La Directiva Europea i la Sentència de Luxemburg fan referència a unes condicions de treball dignes i fixa uns límits pel metge assalariat. Els MIR moltes vegades sobrepassaven aquests límits per raons organitzatives dels serveis. Quan s'ha reivindicat des del col·lectiu MIR l'aplicació d'aquesta Directiva, aquesta demanda no ha estat atesa. L'estalvi que el personal MIR suposa oscila entre el 25 i el 50% de la hora de guàrdia.

Per tot el que acabem d'exposar, considerem que la utilització de les mesures proposades pel Departament de RRHH de l'ICS i que podrien ser copiades per altres organitzacions, impliquen un evident retrocés en les condicions laborals dels MIR.

- En el terreny econòmic donem un gran pas enrere que tant ha costat assolir. Els MIR són professionals en un moment vital complex, sovint afronten l'emancipació o la construcció d'un projecte familiar i aquestes limitacions els poden perjudicar seriosament.
- Pel que fa l'organització laboral, s'estan proposant combinacions estranyes en els horaris laborals, per reduir, les hores pagades en concepte de jornada complementària. Entre d'altres contempla passar l'horari de jornada ordinària a les tardes per que les hores de guàrdia siguin les nocturnes i posteriorment no lliurar la guàrdia.
- El que considerem més perillós, és en el terreny formatiu. Estem devaluant la formació dels nostres professionals del futur, contradient les recomanacions de les Comisiones Nacionales i exposant-nos al risc de generar professionals amb una experiència insuficient en un entorn fonamental pel que fa l'adquisició de competències tan bàsiques com la presa de decisions, gestió de la incertesa, construcció del criteri clínic, en definitiva una emancipació assistencial dels nostres professionals del futur.

Són mesures que s'instauren clarament en el context conjuntural econòmic que res tenen a veure amb la formació, el marc legal i el desenvolupament professional. La impossibilitat real de tirar endavant aquestes mesures resulta evident. És impossible absorbir la actual pressió assistencial amb un número de professionals molt menor.

Des de Junta de Govern i a petició de la Secció MIR del COMB demanem es desestimin les esmentades mesures proposades pel departament de RRHH de l'ICS i es treballi per consolidar les condicions formatives, professionals i laborals que tants esforços ha costat.

Barcelona 8 de juny de 2010